

Speech bij de festiviteiten rondom 600 jaar Dominicanen in Rotterdam, 17 april 2016.

Er is mij gevraagd een woordje te zeggen in deze viering tegen onze medebroeders dat doe ik graag omdat de band, Dominicanen en dominicanessen in Rotterdam al 175 jaar bestaat.

Op 24 mei 1841 betrokken zes tertiariissen de nieuwe woning aan de Schie. Ze heetten elkaar hartelijk welkom en Zuster Catharina bad: "Moge de Heer in ons voltrekken, wat Hij met ons begonnen is."

Het huis werd ingezegend door provinciaal Dominicus Raken en het werd toegewijd aan de H. Catharina van Senen.

Omdat de bisschoppelijke hiërarchie nog niet hersteld was, regelde pater Raken de geestelijke en de materiële zaken van de Stichting.

Zuster Catharina Pinkers moest in opdracht van pater Raken de functie van overste waarnemen. Ook moest ze nieuwelingen aannemen en begeleiden.

De zusters leefden van giften van familie en stadgenoten.

Zuster Catharina hield van de stilte. Daar kon zij het best in zich zelf keren en God ontmoeten.

Zuster Catharina was helemaal thuis in het huis aan de Schie. Maar pater provinciaal Raken had andere plannen. Hij was president van het bestuur van het Steygerse weeshuis.

Op een goede dag stelde hij de regenten voor, vader en moeder Smit van het weeshuis, zij waren oud geworden, te vervangen door religieuzen. Op 24 mei 1842, precies een jaar later, namen drie zusters de zorg van het Steygerse weeshuis op zich aan de Schiedamsche dijk en werd van die tijd af toegewijd aan O.L.Vrouw Bijstand der Christenen.

Priorin Catharina Pinkers werd "Moeder" van het weeshuis. Dat zij overste van het weeshuis moest worden, betekende, dat zij uitgeschakeld werd bij de ontwikkeling en de groei van de congregatie, waarvan zij de grondlegster was.

Bijna vijftig jaar zou zij vanaf het weeshuis de verre toeschouster zijn. Geen hoeksteen mocht ze zijn, maar de graankorrel, die in de aarde valt en sterft om honderdvoudige vrucht voort te brengen.

Mijn eerste echte kennismaking met een dominicaan was, toen ik een meisje van vier jaar was. ik speelde op de dijk in Volendam en ineens zag ik een hele grote breed geschouderde man in het wit gekleed, ik dacht dat is vast Onze Lieve Heer, ik riep mijn moeder en zei moeder onze lieve Heer loopt op de dijk, kom gauw kijken, nou zei me moeder die wil ik ook wel eens zien, Onze Lieve Heer bleek onze grote pater dominicaan Klaas Schokker te zijn. Ik vergeet het nooit.

Het eigen zijn met de Dominicanen.

Onze Congregatie bestaat 24 mei 175 jaar, zolang zijn wij zusters dominicanessen en de paters/broeders dominicanen met elkaar verbonden en met elkaar heel nauw betrokken tot op vandaag.

Wij gingen zoveel als mogelijk was naar de kerk van het Steiger of naar Blijdorp, veel zusters zongen mee hier in de Steigerse cantorij, vele paters hebben we hier gekend die pastoor waren van deze parochie, helaas is dit niet meer. Gelukkig voor veel mensen zijn jullie hier in deze geseclariseerde stad Rotterdam blijven wonen en betekenen veel voor mensen.

Burgemeester Aboutaleb vertelde gisteren in zijn verhaal over stad en religie ,dat we moeten delen met elkaar. Luisteren naar elkaars verhaal, respect hebben en iedereen in zijn eigen waarde laten.

Dat doen jullie wanneer je opkomt voor gerechtigheid en vrede. Gevangenen bezoeken, waken bij de uitgeprocedeerde mensen. Opkomen en je stem laten horen ook soms tegen de hiërarchie van de kerk, het boekje kerk en ambt met alle risico's. Mensen die aan de deur komen voor een boterham of hun nood willen klagen. Jullie hebben oog en oor voor mensen aan de rand van de samenleving, voor de noodlijdende wereld wijd, ieder is actief, de prediking en het Leerhuis, wanneer er hoe dan ook een beroep op jullie wordt gedaan.

Toen de paters in de gemeenschap in Blijdorp woonden, waren daar de mannelijke vluchtelingen zoveel mogelijk welkom in jullie huis, jullie gaven hen het vertrouwen en eigen waarde, de dominicanen hielpen hen om een vaste verblijf plaats te vinden. Jullie vertrouwen was soms te groot en dan werd er misbruik van gemaakt.

De zusters in Walenburg stelde hun huis open voor de vrouwelijke vluchtelingen, we hebben zelfs midden in de nacht een bevalling gehad, een van onze zusters is oma gebleven van dit kindje. Zeven vrouwen, dus zeven moeders hebben dat kind in haar eerste levens jaar opgevoed, wat er van geworden is kunt u wel raden....

Onze dominicanen gingen geregeld voor in de vieringen op Walenburg. op de Statenlaan, en nu in ons Moederhuis. De wekelijkse vespervieringen met de dominicaanse familie, samen bidden en zingen, daarna even napraten onder het genot van een kopje koffie, verbind mensen tot elkaar.

Jaren lang hebben wij paters en de zusters samen gegeten eerst op Walenburg en daarna op de Statenlaan. We hadden gesprekken aan tafel over de toestand in de wereld, kerk, stad, Orde en Congregatie, deze waren serieus maar gingen ook gepaard met de nodige humor er werd veel gelachen en lekker gegeten, deze ontmoetingen missen we nog steeds. Niet te vergeten de professiefeesten samen voordragen, dat was de roomse blijheid. Klusjes die gedaan moesten worden we hielpen elkaar wederzijds.

René, we zijn heel blij dat er ook Dominicanen in onze gemeenschappen wonen in Voorschoten. Het is gezond dat er in een vrouwen gemeenschap ook wat mannen wonen.

Zo vormen we één gemeenschap, zij gaan voor in de vieringen en we gaan verder in de zorg voor elkaar.

Nu herdenken wij vijf eeuwen Dominicanen in Nederland en straks achthonderd jaar van de Orde, dat feest wordt van alle kanten groots gevierd, veel mensen en we hopen dat er veel jongeren dit feest met ons mee willen vieren.

De dominicaanse traditie "Contemplata aliis tradere" Het overwogene aan andere doorgeven. Ik wens u toe dat deze dominicaanse traditie zich voort mag zetten hier in Rotterdam.

Een religieuze en stilte plek is een oase in zo'n grote stad waar 174 nationaliteiten wonen.

Ik wens alle broeders een goede leefgemeenschap van oud en jong.

Wij bidden en danken God voor al het werk wat onze dominicanen hier gedaan hebben en nog doen. Mag de graankorrel die in de aarde sterft honderdvoudige vruchten geven.

Graag wil ik de broeders van deze gemeenschap, de provincie en alle dominicanen en de Dominicaanse Lekengemeenschap bedanken voor alles wat er in al die jaren gedaan is ten dienste van God, Dominicus en de medemens. Van harte gefeliciteerd met dit grote feest, ook allen die zich verbonden voelen met deze parochie proficiat.

zr. Regina Plat op